

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/151/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113203896
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5113203896.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa: C. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., G. X/XX, zastúpený JUDr. Martinom Olosom, advokátom, so sídlom W., M. R. R. XX, proti odporcom: 1/ VR Holding, s. r. o., so sídlom Žilina, V. Tvrdeho 12, IČO: 46524738, 2/ Q. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., P. XXXX/XX, o zaplatenie 721,50 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Žiline č. k. 13C 86/2013-25 zo dňa 26.09.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v zamietavajúcej časti, ako aj vo výroku o trovách prvostupňového konania **p o t v r d z u j e .**

V ostatných častiach odvolaními nenapadnutých **z o s t á v a** rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý .**

Žiadnemu z účastníkov sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina uložil odporcom v rade 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 721,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 01.10.2012 do zaplatenia, v lehote 3 dní. Vo zvyšnej časti uplatneného príslušenstva návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovia v rade 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v sume 118,52 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia a 43,00 eur titulom iných trov. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 409, § 355, § 303, § 306 a § 369 Obchodného zákonníka, ako aj na ust. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka a § 3 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že navrhovateľ s odporcom v rade 1/ uzatvoril kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo, následne došlo k jej zrušeniu a odporca v rade 2/ pristúpil k ručeniu za záväzky odporcu v rade 1/ vyplývajúce zo zrušenej zmluvy (zaplatiť odstupné a náklady na úpravu vozidla, ako i úroky z omeškania). Prvostupňový súd tak v celom rozsahu priznal požadované plnenie, avšak návrh zamietol v časti uplatneného príslušenstva, keď podľa dohody mal dlžník plniť úrok z omeškania 5 % denne z dlžnej sumy, čo je neprimerane vysoké, v rozpore s dobrými mravmi (ročný úrok 1 825 %). Prvostupňový súd tak priznal úrok v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 8,75 % ročne. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., keď neúspech navrhovateľa považoval za nepatrný. Náhrada trov bola priznaná v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Proti tomuto rozhodnutiu v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu, podal odvolanie navrhovateľ. Napadol výrok, ktorým prvostupňový súd zamietol uplatnené príslušenstvo z dôvodu jeho vecnej nesprávnosti. Nepriznanie úrokov z omeškania v zmysle petitu bolo nedôvodné a nespravodlivé. Je pravdou, že dojednaný úrok z omeškania je vyšší než obvyklé úroky, avšak konanie odporcu v rade 1/, resp. 2/, bolo nezákonné a pokiaľ by si splnili svoje povinnosti nedostali by sa do omeškania. Okresný súd

opomenul, že v danej veci ide o obchodnoprávny vzťah, kde výška úrokov je v praxi značne vyššia, než úroky podľa Občianskeho zákonníka. Ingerencia Okresného súdu bola tak svojvoľná, nerešpektujúca vôľu zmluvných strán. V danom prípade, právo porušujúcim subjektom je podnikateľ, nie spotrebiteľ, preto jeho ochrana nie je na mieste. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok prvostupňového súdu v napadnutom výroku a zaviazal odporcov v rade 1/ a 2/ k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 5 % denne zo sumy 721,50 eur od 01.10.2012 do zaplataenia. Žiadal tiež priznať trovy odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok v zmysle ust. § 219 O.s.p. v napadnutej časti, ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., pričom jeho rozhodnutie je vecne správne a v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého výroku (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

V danom prípade prvostupňový súd nepriznal požadované plnenie spočívajúce v uplatnenom úroku z omeškania, ktorý v zmysle dohody medzi účastníkmi mal predstavovať 5 % z istiny denne, čo pri prepočte predstavoval úrok vo výške 1 825 % ročne. Aj keď si účastníci vyhradili riešenie sporov podľa ust. Obchodného zákonníka, pričom Obchodný zákonník pri výške úrokov z omeškania pripúšťa zmluvnú voľnosť, aj tu je treba vychádzať z obchodných zvyklostí a posudzovať či tieto nie sú v rozpore s dobrými mravmi. Správne potom prvostupňový súd dobré mravy posudzoval v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že takto dojednaný úrok nie je možné priznať. Výšku úroku tak priznal len podľa ustanovení nariadenia vlády v tomto prípade 8,75 % ročne. Pretože odvolací súd sa s napadnutým výrokom prvostupňového súdu v celom rozsahu stotožnil, v tejto časti rozsudok ako vecne správny potvrdil. V odvolaní navrhovateľ neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by umožnili odvolaciemu súdu iným spôsobom vyhodnotiť skutkový alebo právny stav.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože navrhovateľ v odvolaní úspešný nebol a odporca si náhradu trov neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.